

være forhindret fra at melde sig med nogen Regres til sine Formænd; han kan ikke behandle Bøllen, som om den er ufyldbestgjørende accepteret; den er accepteret, og han saaner enhver Regres. Dette forekommer mig at være en Ubillighed. Det er ganske vist, at der ved denne Bestemmelse ikke sker nogen Forandring i den nugældende Bølleret, og den er forsaavidt ikke noget Nyt, men der havde vist været nogen Anledning til, da Bølleloven skulde omskrives, at gjøre nogen Forandring deri. Denne Indvending er imidlertid ligesom de andre, jeg har høvt at gjøre imod Loven, ikke af den Natur, at man derfor skulde kunne negte sin Tilslutning til Loven, og jeg kan derfor tiltræde den Anbefaling, som den ærede Ordfører for Udvalget har givet Loven, idet jeg paa det Varmeste anbefaler den til Thingets uforandrede Vedtagelse.

Justitsministeren (Mellemann): Jeg skal i Anledning af de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede sidste Læser, tillade mig nogle Ord. Hvad Bestemmelsen i § 29 angaar, finder jeg, at det i og for sig er en rigtig Tanke, at Vedkommende maa finde sig i, at der afsortes Mellemrenter, fordi han i Virkeligheden faar Betaling før Forsaldstiden. I Principet er det efter min Mening en uomtvistelig rigtig Tanke. Det er heller ikke, saavidt jeg har forstaaet det, dette, som det ærede Medlem egentlig har anket over, men derimod, at den Mellemrente, der saaledes skal beregnes, ved Loven fastsættes ubetinget til 5 pCt., hverken mere eller mindre. Jeg forstod det saaledes, at det nærmest er det, som er Gjenstand for Anke. Dertil skal jeg kun sige, at dette Løbsfastsættelse maa antages at hidrøre fra de Handelsmænd, der have været Medlemmer af Kommissionen, og man er vel gaaet ud fra, at det vilde være en overveiende praktisk Fordel at kunne nævne en bestemt Sats i Loven. Hvorvidt det i og for sig er helbigt valgt, at det er blevet fem Procent, tør jeg ikke have nogen Mening om; men jeg antager, at den Afslutning hos de tre Handelsmænd, som deltog i Kommissionens Arbejde, og som alle Tre havde en udstrakt Erfaring i den Slags Forretninger, at, naar man saaledes oversaa samtlige Forhold, ikke blot dette særlige Forhold med England, var det rimeligt at vælge et saadant Tal som fem, dog ikke kan være ganske ubegrundet. For mit Vedkommende kan jeg i alt Fald kun sige dette, at jeg som Ikke-Sagtyndig paa dette Gebet nærmest er henvist til at afviescere ved det, der fra Kommissionens Side er foreslaaet i den Retning. Særligt er jo Forholdet det, at, naar den Vedkommende vil vente til Forsaldstiden og ikke vil gjøre sin Ret til at kræve Sikkerhed gjældende, kan det Omtalte ikke arrivere

ham, saa kan han forholde sig ganske rolig. — Hvad § 35 angaar, skal jeg bemærke, at jeg nok ser dels af de Bemærkninger, der kom fra den ærede Læser, og dels af, hvad der ibrigt er kommet til min Kundskab angaaende disse Forholds Ordning, at det vist bliver nødvendigt i Forbindelse med Bølleloven og som Følge deraf at foretage nogle Forandringer i Henseende til den Maaade, hvorpaa Bøllerkursen for Tiden bestemmes paa Kjøbenhavns Børs; men jeg antager forresten, at de Foranstaltninger, som i den Henseende ville være nødvendige, kunne træffes ad administrativt Veie. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg forbeholder mig nærmere at overveie. Jeg tror, at man under alle Omstændigheder vil kunne være enig om, at de Bøllerkurser, der frembyde sig for at faae Bøllerkursen fastsat paa en saadan Maaade, at denne Paragraf uden Bøllerkurser kan anvendes, ikke ere uovervindelige. — Hvad Bemærkningerne med Hensyn til § 56 angaar, kan jeg dertil kun sige, at det jo maa være Bølleleiers Sag at bestemme, om han vil have en eller flere Nødsadressater stillet op eller ikke. Naar han tager Bøllen med Nødsadressaterne paa, synes jeg, man maa sige, at han saa selv har udsat sig for den Ulempe, at, isald Nødsadressaten accepterer, kan han ikke gjøre Indvending paa det Punkt. Den Regel, at blandt flere Nødsadressater, der ere villige til at give Accept, den skal have Fortrinet, ved hvem de fleste Bøllerskyldige befries, synes jeg er i og for sig fornødt og naturligt; det forekommer mig, at det skylder man de andre i Bøllersforholdet interesserede Personer.

Harald Hansen: Med Hensyn til at Renten er bleven fixeret til 5 pCt., skal jeg blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at i den Tid, Udvalget arbejdede, var Rentefoden gjenemgaaende ualmindelig høi, og det har vist ikke været uden Indflydelse paa den almindelige Opfattelse af Rentefodens Etværelse, ligesom ogsaa Rentefoden i Sverrig og Norge er noget høiere end her. Jeg tror, at en Rentefod af 5 pCt. i Reglen vil være ganske passende for vore og norske Forhold, men mindre passende for vore. Naar den høitærede Justitsminister giver Anvisning paa, at Bølleleieren kan vente, til Bøllen forfalder, er det juridisk berettiget, men kommercielt er det en temmelig daarlig Anvisning; thi det er ikke sagt, at Vedkommende er tjent dermed. Naar jeg har kjøbt en Bøgel og skal bruge den til at betale en Mand med her i Landet eller andetsteds, kan det ikke nytte mig, at han sender mig denne Bøgel tilbage, og jeg bliver liggende med den, uden at kunne forlange Sikkerhed for den, thi han vil da forlange anden Dækning istedetfor. Jeg er da udsat for at maatte bære